

ชีวิตช่วงการเข้าสู่การเป็นนักการเมือง

หลังจากที่ได้ทราบถึงภูมิหลังของ นายสมาน ชมภูเทพ จากบทที่ผ่านมาแล้ว สำหรับในบทที่จะกล่าวต่อไปนี้จะกล่าวถึงการเข้าสู่การเป็นนักการเมืองของเขา ตั้งแต่เริ่มต้นว่าเขามีวิธีการตลอดจนกลอุบายต่าง ๆ ในการที่จะนำเขาเข้าไปสู่ชีวิตการเป็นนักการเมือง เช่นไร

4.1 การเข้าสู่การเป็นนักการเมือง

เริ่มจากตั้งแต่สมัยเมื่อครั้งที่ นายสมาน ชมภูเทพ ได้ทำการศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยหอการค้าไทย (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยในปัจจุบัน) เป็นปกติธรรมดาที่นักศึกษาส่วนใหญ่จะกระทำกัน กล่าวคือ นอกจากการศึกษาเล่าเรียนตามปกติแล้ว จะต้องมีการทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการศึกษาเล่าเรียนด้วย ซึ่งกิจกรรมที่กระทำนั้นย่อมมีทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง และกิจกรรมที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเมือง สำหรับตัวของ นายสมาน ชมภูเทพ นั้นจากการสัมภาษณ์ เขาได้กล่าวถึงกิจกรรมทางการเมืองที่เมื่อครั้งสมัยที่เขาเป็นนักศึกษาอยู่นั้น เขาได้เคยทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองอยู่หลายประการ เมื่อปี พ.ศ. 2512 เขาอ้างว่าได้เคยดำรงตำแหน่งเป็นประธานนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย โดยในช่วงนั้นมีนายสำเริง คำพะอู (นายกสมาคมนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2534) เป็นรองประธานฯ นายโกศล สันธกุล เป็นเลขาฯ และกิจกรรมที่ได้ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองนั้นได้แก่ การร่วมกับนิสิต นักศึกษา ประมาณ 5,000 คน เข้าร่วมสังเกตการณ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมัยการเลือกตั้งฯ ปี พ.ศ. 2512 โดยมีวัตถุประสงค์ในต่อนั้น เพื่อเข้าไปควบคุมสอดส่องดูแลให้การเลือกตั้ง ฯ ในครั้งนั้น มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม อยู่ในกฎเกณฑ์ที่ได้วางไว้ และเพื่อให้ปราศจากการโกงการเลือกตั้ง ฯ ตลอดจนการใช้เงินซื้อเสียง กล่าวง่าย ๆ คือเพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตในการเลือกตั้ง ฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งการ

กระทำดังกล่าวนี้ตัวเขาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในสมัยเมื่อครั้งที่เขายังเป็นนักศึกษาอยู่

ขณะที่เขาได้ทำการศึกษาที่วิทยาลัยหอการค้าไทยนั้น เขาสามารถสอบชิงทุนการศึกษาไปศึกษาต่อต่างประเทศคือ ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยทุนที่ได้รับนั้นชื่อว่าทุน ดี. วาย เป็นทุนของ อดีตรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมของประเทศอิสราเอลคือ นายโมเช่ ดายัน รายละเอียดของทุนดังกล่าวผู้ที่ได้รับต้องเดินทางไปศึกษาที่ประเทศอิสราเอล อันเป็นประเทศของผู้ให้ทุนเป็นเวลา 1 ปี ก่อนที่จะเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยวัตถุประสงค์ของการให้ทุนเป็นทุนเพื่อส่งเสริมสันติภาพ ซึ่งทุน ดี. วาย นี้จะต้องมีการชดใช้ทุน สำหรับในเรื่องนี้รายละเอียดได้กล่าวในบทที่ผ่านมาแล้ว

เมื่อเขาได้ชดใช้ทุนการศึกษาโดยการไปรบในประเทศลาวแล้ว เขาได้ลาออกจากการเป็นทหารหน่วยรบพิเศษ และได้เดินทางกลับมายังประเทศไทย เขาได้มีความคิดที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยวิธีการหนึ่งที่เขาคิดว่าจะเป็นสิ่งที่เขาได้เป็นนักการเมืองเต็มตัวนั้นคือการที่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า "ส.ส." แต่การที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปได้ง่าย ๆ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าผู้ที่จะเป็น ส.ส. หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้นั้น จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ หลายประการมาประกอบกัน เช่น วิทยุฉวี จะต้องมียายุ 25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป คุณวุฒิ จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้น ซึ่งสิ่งดังกล่าวเป็นปัจจัยทางด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่ว ๆ ไปนั้นคือ ปัจจัยทางด้านทุนทรัพย์ที่จะต้องมียากเพียงพอ เพื่อนำไปใช้จ่ายในการหาเสียง ซึ่งในการใช้ทุนทรัพย์ในเรื่องดังกล่าวจะต้องใช้ทุนทรัพย์มากสำหรับผู้ที่ต้องการจะได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และยิ่งถ้าเป็นผู้สมัครที่เพิ่งลงสมัครเป็นครั้งแรก ๆ ที่ยังต้องประสบการณ์ด้านนี้แล้ว ยิ่งจะต้องมีทุนทรัพย์มากพอที่จะช่วยในการหาเสียงให้กับตัวเอง

แต่สำหรับนายสมาน ชมภูเทพนแล้ว สิ่งที่เขาขาดก็คือปัจจัยทางด้านทุนทรัพย์ เขามีเพียงแต่ความตั้งใจที่จะเข้าไปสู่วงการเมือง ดังนั้นวิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้เขาประสบความสำเร็จ

เร็จ ได้รับชัยชนะ และได้รับการเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้นั้น เขาจึงต้องใช้วิธีการในหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ที่เขาใช้นั้นต้องประกอบไปด้วยเทคนิค และกลอุบายในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งต่อไปนี้จะกล่าวถึงวิธีการตลอดจนกลอุบายที่ทำให้เขาสามารถได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนได้ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดลำพูน เมื่อปี พ.ศ.2518 ซึ่งเป็นการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นครั้งแรกของเขา

สิ่งแรกที่เขากระทำ เมื่อครั้งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ.2518 นั้น คือ จากการที่เขาทราบว่าตัวเองเป็นคนที่ปราศจากชื่อเสียง ไม่เป็นที่รู้จักของประชาชน ดังนั้นสิ่งแรกที่เขาทำคือ การที่จะประชาสัมพันธ์ตัวเองให้เป็นที่รู้จักแก่ประชาชนโดยทั่วไป และสิ่งหนึ่งที่เขาค้นพบแล้วนำมาใช้เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง ทั้งนี้ อาศัยจากการที่เขาเป็นคนท้องถิ่นเป็นชาวลำพูนมาแต่กำเนิด ทำให้เขาทราบว่าประชาชนชาวจังหวัดลำพูนนั้น ได้มีความประทับใจและฝังใจกับอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดลำพูนผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดลำพูนมาโดยตลอด และชื่อของบุคคลผู้นั้นคือ เจ้าหนานบุญมี ตุงคนาศร ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนเสียชีวิต และสภาพฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวก็อยู่ในฐานะยากจน อันสืบเนื่องมาจากการที่เจ้าหนานบุญมี ตุงคนาศร เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดลำพูน ที่เป็นคนชื่อ มือสะอาด ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของตนเอง จึงเป็นที่นิยม นับถือ และติดตรึงใจของชาวลำพูนมาโดยตลอด

ดังนั้น นายสมาน ชมภูเทพ จึงเกิดความคิดที่จะทำอย่างไรจึงจะทำให้ตัวเองมีชื่อเสียงเป็นที่ติดหู ติดปาก และเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปของประชาชนชาวลำพูน ตลอดจนถึงที่เป็นปัญหาและเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความหนักใจ เป็นที่กังวลอย่างยิ่งสำหรับเขาในตอนนั้นคือ การที่เขาจะต้องลงแข่งกับบุคคลที่เป็นเจ้าถิ่นดั้งเดิม เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนเดิม ซึ่งบุคคลผู้นี้เป็นที่รู้จักของประชาชนเป็นอย่างมาก บุคคลดังกล่าวคือ นายสันต์ เทพมณี ในขณะนั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีชื่อเสียงมาก โดยเคยได้รับตำแหน่งเป็นถึงรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ถือว่าเป็นบุคคลที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณวุฒิ วิทยวุฒิ ฐานะ และประสบการณ์ทางการเมือง จากคุณสมบัติดังกล่าวของ นายสันต์ เทพมณี นี้ก่อให้เกิดความหนักใจ

ให้กับตัวของ นายสมาน ชมภูเทพ เป็นอย่างมากที่จะต้องลงแข่งขันรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแข่งกับ นายสันต์ เทพมณี แทนจะทุกด้าน

แต่ด้วยความมั่นใจ และความตั้งใจที่จะเข้าสู่การเมืองให้ได้ เขาจึงต้องมีการวางแผนและดำเนินงานเพื่อที่จะประชาสัมพันธ์ตัวของ เขา ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนโดยทั่วไป เริ่มจากช่วงที่เขากลับมาจากประเทศลาว หลังจากได้ไปเป็นทหารในหน่วยรบพิเศษ (ทหารรับจ้าง) และได้กลับมายังประเทศไทย เขาได้เริ่มมีความคิดที่จะเข้าไปสู่วงการเมือง สิ่งแรกที่เขากระทำนั้นคือ เขาได้ทำการอุปสมบท เป็นพระภิกษุสงฆ์ โดยเขาได้อยู่ในเพศสมณะเป็นเวลาหนึ่งพรรษา (3 เดือน) ณ วัดป่าปวย อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน จุดประสงค์ของการอุปสมบทในครั้งนั้นมี 2 ประการคือ ประการแรกเพื่อเป็นการทดแทนบุญคุณให้กับ บิดา มารดาตามความเชื่อประเพณี และวัฒนธรรมไทย โดยทั่วไป ประเด็นที่สองจากการที่เขาต้องการ ให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของประชาชนโดยทั่วไป จึงได้คิดตั้งชื่อที่จะให้เกิดความคุ้นเคยแก่ประชาชนและเป็นที่จดจำได้ง่าย เขาจึงได้คิดถึงเจ้าหนานบุญมี ตุงคนาคกร ซึ่งเป็นบุคคลที่ประชาชนประทับใจ ดังนั้น เขาจึงได้เรียกชื่อตัวเองว่า "หนานหล้า" (คำว่า "หนาน" ในภาษาคำเมืองมีความหมายเหมือนกับคำว่า "ทิด" ในภาษาไทย ภาคกลาง ที่ใช้เรียกบุคคลที่ได้ผ่านการอุปสมบทเป็นพระภิกษุสงฆ์ แล้วลาสิกขาบทออกมาเป็นบุคคลธรรมดาแล้ว) ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในช่วงนั้น ยังไม่มีการประกาศรับสมัครผู้ที่ต้องการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่มีข่าวคราวว่าจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นในเวลาอีกไม่นานนัก เขาจึงได้ประกาศตนว่าเขาจะเป็นผู้หนึ่งที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยวิธีการที่เขาใช้มีวิธีการที่น่าสนใจศึกษาดังต่อไปนี้

เขาได้ประกาศให้ประชาชนทราบว่า เขาจะลงสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเขาได้ดำเนินการจัดพิมพ์ใบปลิว โดยมีเนื้อหาว่า "ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จะถึงในคราวต่อไป (ปี พ.ศ. 2518) ได้ปรากฏว่ามีบุคคลที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยู่บุคคลหนึ่งซึ่งเป็นบุคคลเดียวที่จะสามารถขึ้นไปเทียบรัศมีแข่งกับ นายสันต์ เทพมณีได้ และถึงกับมีการพนัน โดยมีเดิมพันว่า นายสันต์ เทพมณี จะชนะหนานหล้า อัครา

ต่อรองหนึ่งต่อพัน"

จากเนื้อหาในแผ่นใบปลิวแผ่นแรกของเขานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ และเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกสงสัยและเกิดความอยากรู้อยากเห็นว่า หนานหล้า คือใคร ถึงขนาดที่จะลงแข่งกับ นายสันต์ เทพมณี ซึ่งในช่วงนั้นเป็นผู้ที่มีอิทธิพลอย่างมากในจังหวัดลำพูน และต่อมาเขาได้ตอกย้ำให้เกิดความรู้สึกดังกล่าว ด้วยการพิมพ์แผ่นใบปลิวที่ใช้ในการหาเสียงขึ้นอีกแบบหนึ่ง โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้ "นายสันต์ เทพมณี จะชนะหนานหล้าอัตราต่อรองหนึ่งต่อพัน โดยมีเดิมพันสามล้านบาท" หลังจากนั้นก็ได้พิมพ์อีกแบบหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง นายสันต์ เทพมณี กับ หนานหล้า มีรายละเอียดดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อเปรียบเทียบระหว่าง นายสันต์ เทพมณี กับ ทานาหล้า

นายสันต์ เทพมณี	ทานาหล้า
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นคนลำพูน 2. เป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 3. คุณวุฒิ - มหาวัดเทิด โดยจบการศึกษาปริญญาโท ด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4. ฐานะ - เป็นนายธนาคารเกิดในตระกูลที่ร่ำรวยมั่งคั่ง 5. ครอบครัว - ภรรยาเป็นแม่ค้า นักธุรกิจ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นคนลำพูน 2. เป็นบุคคลที่ยังไม่มีใครรู้จัก 3. คุณวุฒิ - บัณฑิตจากวิทยาลัยหอการค้าไทย และกฎหมายระหว่างประเทศจากประเทศสวีตเซอร์แลนด์ 4. ฐานะ - เป็นลูกชาวนาที่ยากจน อยู่ที่อำเภอบ้านโฮ้ง 5. ครอบครัว - ภรรยาเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาปริญญาโท อยู่ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

นอกจากนี้ในแผนประกาศดังกล่าวยังกล่าวว่า ทานาหล้าจะสู้ นายสันต์ เทพมณี ไม่ได้ ผู้ใดต้องการพิน โดยมิได้มีเงินและมีอัตราดอกเบี้ยต่อพิน แต่ในแผนประกาศดังกล่าวไม่ได้กล่าวถึงสถานที่ที่จะให้ไปลงเงินพินเพียงแต่กล่าวว่า ขณะนี้มีเงินเดิมพันแล้วจำนวน 3 ล้านบาท

แผ่นประกาศดังกล่าวนี้ ได้นำไปติดประกาศไว้ตามบ่อนไก่ (สถานที่ที่มีการแข่งขันไก่) ร้านอาหารต่างๆ ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงก่อนมีการประกาศรับสมัคร เลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความไม่พอใจต่อ นายสันต์ เทพมณี เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากที่มีการแอบอ้างนำชื่อของ นายสันต์ เทพมณี ไปใช้เป็นเครื่องมือในการหาเสียง ดังนั้นวิธีการที่ตอบโต้การกระทำดังกล่าว นายสันต์ เทพมณี จึงได้ดำเนินการพิมพ์ใบปลิว แผ่นประกาศ ติดประกาศไปทั่วทั้งจังหวัดลำพูน มีจำนวนถึงสี่หมื่นแผ่น เนื้อหาในแผ่นประกาศมีว่าการที่มีบุคคลผู้หนึ่งชื่อ ทนทานหล้า ได้ทำการแอบอ้างว่าได้มีการพนันระหว่าง นายสันต์ เทพมณี กับทนทานหล้า นั้นไม่เป็นความจริงแต่ประการใด และนายสันต์ เทพมณี เองไม่เคยรู้จักทนทานหล้ามาก่อน และไม่ทราบว่าทนทานหล้าคือผู้ใด

จากการกระทำตอบโต้โดยพิมพ์ใบปลิวแผ่นประกาศของ นายสันต์ เทพมณี นี้เอง ที่เป็นส่วนกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความสนใจว่าใครคือ ทนทานหล้า การกระทำดังกล่าวเท่ากับว่า นายสันต์ เทพมณี ช่วยส่งเสริมให้ทนทานหล้าเป็นคนมีชื่อเสียง โดยไม่รู้ตัวเพราะ นายสมาน ชมภูเทพ เพียงลงทุนพิมพ์ใบปลิวเพียง 3,000 แผ่นเท่านั้น แต่ นายสันต์ เทพมณี กลับพิมพ์แผ่นใบปลิวประกาศเป็นจำนวนถึงสี่หมื่นแผ่น ซึ่งเป็นการช่วยย้าให้ประชาชนเกิดความสนใจในตัวทนทานหล้าว่าทนทานหล้าคือใคร

ต่อมาเมื่อ นายสมาน ชมภูเทพ รู้ตัวว่าเริ่มที่จะมีชื่อเสียง เป็นที่สนใจของประชาชนแล้ว เมื่อถึงกำหนดเวลารับสมัครผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อปี พ.ศ. 2518 เขาจึงได้ลงสมัครรับเลือกตั้งฯ ในครั้งนั้นด้วย โดยเขาได้ไปอยู่กับ นายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์ และได้ลงสมัครรับเลือกตั้งฯ ในสังกัดพรรคกิจสังคมที่ในช่วงนั้นมี ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นหัวหน้าพรรค ซึ่ง นายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์ ได้เป็นผู้ให้ทุนสนับสนุนให้การหาเสียงในครั้งนั้น แต่ก็เป็นจำนวนเงินที่น้อยมาก สำหรับตัวเองแล้ว เขารู้ตัวว่าในการลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก แต่ตัวเขาเองนั้นไม่มีเงิน นอกจากเงินช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยจากนายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์ เขาจึงได้คิดหาวิธีว่าจะทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนได้รู้จักมากที่สุด โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4.2 ข้อกล่าวหา ร้อยโทปลอม

วิธีการที่เขาดำเนินการนั้น เริ่มต้นจากการไปสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง^๓ ที่ศาลากลางจังหวัดลำพูน โดยในการเขียนข้อความในใบสมัครเขาได้เขียนในช่วงของคุณสมบัติว่า มีคุณวุฒิจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขณะเดียวกันได้ยื่นแสดงหนังสือการลาออกจากการเป็นทหารหน่วยรบพิเศษ เมื่อครั้งสมัยที่ไปรบในประเทศลาว ซึ่งในใบลาออกดังกล่าวมียศติดอยู่ว่าเป็นร้อยโท จึงทำให้เขามียศติดอยู่ในใบสมัครว่าเป็นร้อยโท ซึ่งยศจ้อยโทนี้เองต่อมาทำให้เกิดปัญหาตามมาจนเป็นเหตุประการหนึ่งที่ทำให้เขาเป็นที่รู้จักของประชาชนมากขึ้น

จากการที่เขาใช้ยศจ้อยโท นำหน้าตัวเอง ทำให้ผู้สมัครรายอื่น ๆ โดยเฉพาะนายสันต์ เทพมณี ได้กล่าวถึง นายสมาน ชมภูเทพ ในนามของหนานหล้าว่า "หนานหล้า อ้างว่าตัวเองเป็นร้อยโทนั้น แท้จริงแล้วร้อยโทที่ว่าเป็นร้อยโทลาว ร้อยโทเกี ร้อยโทปลอม" และได้ใช้สิ่งนี้เป็นเครื่องมือช่วยในการหาเสียง โจมตี นายสมาน ชมภูเทพ หรือ หนานหล้า

ประเด็นดังกล่าวนี้ จากการสัมภาษณ์ตัวของ นายสมาน ชมภูเทพ เขาได้เล่าว่าตัวเขาเองได้เขียนจดหมายที่กรุงเทพมหานคร โดยปลอมว่าเป็นจดหมายของเลขาธิการฝ่ายกำลังพลกระทรวงกลาโหมที่ในขณะนั้นมีพลโทสม ชิตดิพันธ์ เป็นผู้บังคับบัญชาอยู่ในจดหมายนั้นรายละเอียดได้แจ้งมายังผู้สมัครรับเลือกตั้ง^๓ โดยเฉพาะ นายสันต์ เทพมณี แนะนำให้เขียนจดหมายไปสอบถามฝ่ายกำลังพลกระทรวงกลาโหม ว่ามีชื่อร้อยโทสมาน ชมภูเทพ อยู่ในรายชื่อกำลังพลทหารของฝ่ายกำลังพลกระทรวงกลาโหมหรือไม่ นายสันต์ เทพมณี เมื่อได้รับจดหมายดังกล่าว จึงได้ดำเนินการเขียนจดหมายสอบถามไปยังฝ่ายกำลังพลกระทรวงกลาโหมตามคำแนะนำ หลังจากที่นายสันต์ เทพมณี ได้เขียนจดหมายสอบถามไปแล้ว ปรากฏว่าทางฝ่ายกำลังพลกระทรวง กลาโหมได้แจ้งผลการตรวจสอบกลับมายังนายสันต์ เทพมณี ว่าฝ่ายกำลังพลกระทรวงกลาโหมได้ทำการสำรวจและตรวจสอบแล้วปรากฏว่าไม่มีชื่อของร้อยโทสมาน ชมภูเทพ อยู่ในอัตรากำลังของฝ่ายกำลังพล กระทรวงกลาโหมแต่ประการใด

ผลของการตรวจสอบดังกล่าว ทำให้ผู้สมัครรายอื่น ๆ รวมทั้ง นายสันต์ เทพมณี ได้ไปทำการร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน ให้ทราบ ว่า นายสมาน ชมภูเทพ ไม่ได้มียศเป็นร้อยโทแต่ประการใด โดยได้แสดงหนังสือปฏิเสธจากฝ่ายกำลังพล กระทรวงกลาโหม

จากประเด็นดังกล่าวนี้เอง ทำให้ นายสมาน ชมภูเทพ ได้กลายเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ และส่งผลให้เขามีชื่อเสียงมากขึ้น โดยประชาชนเริ่มจะทราบแล้วว่า ทนายหน้า ผู้ที่ขึ้นมาทนายคดี กับนายสันต์ เทพมณี ถึงกับมีการเดิมพันต่อรองกัน ตามที่กล่าวมาแล้วเป็นบุคคลคนเดียวกันกับร้อยโทปลอมคือ นายสมาน ชมภูเทพ ที่ตกเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์นั่นเอง

4.3 ข้อกล่าวหาปริญญาลอม

นอกจากกรณีของ ยศร้อยโทที่ถูกโจมตีว่าเป็นยศร้อยโทปลอมแล้ว ยังมีเรื่องคุณวุฒิ ที่เป็นที่ยังสงสัยของบุคคลต่าง ๆ อีกประการหนึ่งเนื่องมาจากการที่เขาได้ถ่ายรูปในชุดครุยวิทยฐานะที่คล้ายกับชุดวิทยฐานะของบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการที่เขาอ้างว่าจะปริญญาดรทางด้านกฎหมาย ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้ผู้สมัครคนอื่น ๆ ไม่เชื่อว่า นายสมาน ชมภูเทพ จะมีคุณวุฒิปริญญาดรทางด้านกฎหมายจริงตามที่เขาเองกล่าวอ้างสืบเนื่องมาจากข่าวคราวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์กรณีของการมียศร้อยโทปลอม จึงเริ่มที่จะพากันสงสัยว่าตัวเขาเองนั้นจะมีคุณวุฒิต่างกล่าวตามที่เขอ้างจริงหรือไม่

ในประเด็นดังกล่าวนี้เอง วิธีการแก้ไขสถานการณ์ของเขาที่ได้ดำเนินการนั้นคือ เขาได้ใช้วิธีการเดิมเหมือนกับเมื่อครั้งในกรณียศร้อยโทปลอม นั่นคือ เขาได้ดำเนินการเขียนจดหมายปลอมขึ้นมา โดยอ้างชื่อ คุณจำเนียร (ไม่ทราบนามสกุล) เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วส่งจดหมายไปยังผู้สมัครคนอื่น ๆ โดยเนื้อหาของจดหมายฉบับดังกล่าวมีทำนองที่ว่าให้ผู้ที่ยังสงสัยทำจดหมายไปสอบถามที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ตรวจสอบว่ามีชื่อ นายสมาน ชมภูเทพ ในทำเนียบนามของผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือไม่ ซึ่งต่อมาทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ทำหนังสือตอบกลับมาว่าจากการตรวจสอบแล้วปรากฏว่าไม่ปรากฏชื่อของ

นายสมาน ชมภูเทพ ในฐานะผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แต่ประการใด

ตั้งนั้นเองข่าวคราวเกี่ยวกับตัวเขาในการที่ตกเป็นข่าวในเรื่องร้อยโทปลอมแล้ว ยังมีข่าวการแอบอ้างว่าได้รับปริญญาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นปริญญาปลอม อีกประการหนึ่งซึ่งทั้งสองกรณีนี้เป็นการเสนอข่าวที่ก่อให้เกิดภาพพจน์ในทางลบแก่ตัวเขา โดยเฉพาะการที่หนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวใหญ่ว่า นายสมาน ชมภูเทพ หรือหนานหล้า ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน เป็นผู้สมัครที่ใช้ยศปลอม และมีปริญญาปลอม จากข่าวดังกล่าวนี้เองทำให้ชื่อของเขาเริ่มมีคนรู้จักมากขึ้น ในฐานะที่เขาคือ นายสมาน ชมภูเทพ หรือ หนานหล้า เป็นผู้ที่มียศร้อยโทปลอม และมีปริญญาปลอมนั่นเอง

กรณีดังกล่าวนี้แทนที่จะทำให้ชื่อเสียงของเขาลดลง กลับกลายเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ชื่อเสียงของเขาเป็นที่รู้จักแก่ประชาชนมากขึ้น ทำให้ไม่จริงเป็นเช่นนั้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือช่วยในการทำให้เขาประสบความสำเร็จได้อย่างที่เขาได้ตั้งเป้าหมายไว้ คำตอบของคำถามข้างต้นอาจจะอธิบายได้ดังต่อไปนี้

จากการที่ผู้สมัครฯ คนอื่น ๆ พากันโจมตีเขาในประเด็นดังกล่าว ยังเป็นการทำให้เขาได้เปรียบในการหาคะแนนเสียงมากยิ่งขึ้น โดยเป็นธรรมดาอยู่เองที่ในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครฯ ที่นิยมหาเสียงโดยการเสาะแสวงหาจุดบกพร่อง และส่วนที่ตนคิดว่าไม่ใช่เป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจของคู่แข่งนำมาวิพากษ์ วิจารณ์ และนำมาเป็นข้อมูลใช้ในการปราศรัยหาเสียงเพื่อโจมตีคู่แข่ง ให้ประชาชนได้รับทราบถึงพฤติกรรมที่เป็นจุดอ่อน จุดบกพร่องของคู่แข่ง ซึ่งในการเลือกตั้งฯ ในครั้งนี้ นายสมาน ชมภูเทพ ต้องพบกับคู่แข่งเป็นจำนวน 18 คน

วิธีการหาเสียงของคู่แข่งส่วนใหญ่ของเขาจะมีวิธีการหาเสียงที่นิยมกันมากในสมัยนั้น คือ การจัดมหรสพ อาทิเช่น ภาพยนตร์ ดนตรี เป็นต้น (ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนั้นยังไม่ได้มีการห้ามไม่ให้มีการจัดมหรสพเป็นเครื่องมือช่วยในการหาเสียงของผู้สมัครฯ) พร้อมกับการปราศรัยแนะนำตนเอง ตลอดจนชี้แจงนโยบายที่ตนวางไว้ และสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ นั่นคือ การวิพากษ์ วิจารณ์ เพื่อโจมตีคู่แข่งคนอื่น ๆ ซึ่งเรื่องที่น่ามาปราศรัย โจมตี ส่วนใหญ่มักจะนำมาจากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งในช่วงดังกล่าวนี้ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ที่เป็นที่สนใจของ

ประชาชนก็คงหนีไม่พ้นที่เกี่ยวกับเรื่องราวอันอื้อฉาวของ นายสมาน ชมภูเทพ หรือ หนานหล้าในกรณีที่เขาได้ชื่อว่าเป็นผู้ใช้ศัพทาคือ ยศร้อยโทปลอม และการแอบอ้างใช้ปริญญาปลอม ซึ่งคู่แข่งเกือบทุกคนมักจะหยิบยกเอาประเด็นดังกล่าวมาปราศรัยโจมตีอยู่เสมอ

การกระทำดังกล่าวของผู้สมัครฯ แทนที่จะเป็นผลร้ายต่อ นายสมาน ชมภูเทพ กลับเป็นการก่อให้เกิดช่องทางที่เปิดโอกาสให้เขาใช้กรณีดังกล่าวเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยในการหาเสียงให้กับตนเอง วิธีการที่เขาดำเนินการคือ เมื่อมีผู้สมัครฯ คนหนึ่งคนใดได้ออกไปหาเสียงตามชุมชน หมู่บ้านต่าง ๆ พร้อมกับการจัดมหรสพต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดฉายภาพยนตร์ ซึ่งเมื่อผู้สมัครฯ ได้กล่าวปราศรัยกับประชาชน สิ่งที่เขาไม่ได้คือการกล่าววิพากษ์ วิจารณ์ โจมตีเขาในประเด็นอื้อฉาวทั้ง 2 กรณี คือ เรื่องยศร้อยโทปลอม และเรื่องปริญญาปลอม เมื่อผู้สมัครฯ ได้ดำเนินการข้างต้นแล้วในวันรุ่งขึ้นคือ วันที่ถัดจากที่ผู้สมัครฯ คนอื่นได้มีการจัดมหรสพหาเสียงแล้ว เขาจะใช้รถยนต์ซึ่งเป็นรถกระบะติดเครื่องขยายเสียงออกประชาสัมพันธ์ไปตามชุมชน หมู่บ้านที่ผู้สมัครฯ คนอื่นได้ออกไปหาเสียง โดยทำการเชิญชวนประชาชนให้มาชุมนุมกันเพื่อฟังคำปราศรัยหาเสียงของเขาที่สถานที่เดียวกันกับที่ผู้สมัครฯ คนอื่นได้มีการหาเสียงแล้วในวันที่ผ่านมา คำประกาศเชิญชวนดังกล่าวเป็นไปในลักษณะที่เชิญชวนให้ประชาชนมาพบและรู้จักหนานหล้า โดยมีข้อความเชิญชวนดังนี้

"ขอเชิญพ่อแม่พี่น้องที่รักเคารพทุกคน ไปฟังการปราศรัยหาเสียงของ หนานหล้า คนที่เขายกกันว่าเป็นร้อยโทเก็ ร้อยโทปลอม มีปริญญาปลอม ขอเชิญไปดูให้เห็นกับตาว่า หนานหล้าหน้าตาเป็นอย่างไร จะมีรูปร่างหน้าตาเหมือนยักษ์ เหมือนมารหรือไม่" และ "ตอนนั้น หนานหล้าถูกจับมัดอยู่ใครอยากเห็น หนานหล้าก็ให้ไปดูได้ว่าหนานหล้าหน้าตาเป็นอย่างไร" เป็นต้น

คำเชิญชวนดังกล่าวประกอบด้วยความอยากรู้ อยากเห็นของประชาชนที่ต้องการที่จะเห็นว่าหนานหล้า คนที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์นั้นหน้าตาเป็นเช่นไร จึงมีส่วนที่ช่วยดึงดูดให้ประชาชนไปฟังคำปราศรัย หาเสียงของเขาเป็นจำนวนมาก ในบางแห่งจะมากกว่าประชาชนที่ไปชมมหรสพหาเสียงของผู้สมัครฯ คนอื่น ๆ เสียอีก

ในการปราศรัยหาเสียงของเขาประเด็นที่เขาใช้เป็นหัวข้อในการปราศรัยหาเสียงจะ

มุ่งไปในทางที่เกี่ยวกับการแก้ข่าวในเชิงลบของเขาที่ปรากฏอยู่ในขณะนั้น ให้ประชาชนได้ทราบว่าการที่เขาถูกกล่าวหาว่าเป็นร้อยโทปลอม มีปริญญาลอมนั้น ข้อเท็จจริงเป็นเช่นไร

โดยประเด็นของข้อกล่าวหาในเรื่องยศร้อยโทปลอม ซึ่งต่อมาเรียกว่าร้อยโทลาวนั้น เขาได้อธิบายข้อเท็จจริงให้ประชาชนทราบ โดยเขาจะกล่าวอ้างถึงช่วงที่เขาได้เคยไปทำการรบในประเทศลาว ซึ่งเขาได้อธิบายถึงสาเหตุที่เมื่อมีการสอบถามไปให้ทางฝ่ายกำลังพล กระทรวงกลาโหม ให้ตรวจสอบว่ามีชื่อเขาปรากฏในอัตรากำลังพลของฝ่ายกำลังพลฯ หรือไม่ผลที่ได้คือไม่ปรากฏชื่อเขาตามข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ เขาได้อธิบายว่าหน่วยรบที่เขาสังกัดอยู่เป็นหน่วยรบพิเศษประจำสวนรื่นฤดี ไม่ได้สังกัดอยู่กับฝ่ายกำลังพลของกระทรวงกลาโหมแต่ประการใด โดยเขาได้ยกตัวอย่างให้ประชาชนฟังว่า หากมีการถามถึงครูใหญ่ โรงเรียนประชาบาลคนหนึ่ง (ในสมัยนั้น โรงเรียนประชาบาลยังสังกัดอยู่กับกระทรวงมหาดไทย) ว่าสังกัดอยู่หน่วยงานใด หากผู้ถามได้ทำหนังสือไปถามต่อกระทรวงศึกษาธิการว่ามีชื่อครูใหญ่คนดังกล่าวอยู่ในอัตราของครูในสารบบของกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ คำตอบที่ได้รับก็จะปรากฏออกมาว่า ไม่มีชื่อของครูใหญ่คนดังกล่าวในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการแต่ประการใด แต่ถ้าหากว่าได้มีการสอบถามไปยังกระทรวงมหาดไทยว่ามีชื่อครูใหญ่คนดังกล่าวสังกัดกระทรวงมหาดไทยหรือไม่ คำตอบที่ได้รับก็จะปรากฏว่ามีชื่อครูใหญ่คนดังกล่าวอยู่ในสังกัดของกระทรวงมหาดไทยจริง เช่นเดียวกับกับเขาที่เป็นทหารสังกัดอยู่หน่วยรบพิเศษ สวนรื่นฤดี ซึ่งไม่ได้สังกัดอยู่กับฝ่ายกำลังพล ของกระทรวงกลาโหม เมื่อสอบถามไปยังฝ่ายกำลังพล กระทรวงกลาโหม ย่อมจะไม่มีชื่อของเขาปรากฏแต่อย่างใด แต่ถ้าหากสอบถามไปยังหน่วยรบพิเศษ สวนรื่นฤดี คำตอบที่ได้รับจะต้องปรากฏชื่อเขา กรณีนี้เขาได้ปราศรัยให้ประชาชนทราบว่าบุคคลอื่น ๆ นั้นไม่ทราบความจริง และยศร้อยโทที่ได้นี้ เป็นยศที่เขาได้มาจากประเทศลาว ในคราวที่ไปรบที่ประเทศลาวจริง ๆ การที่ไม่รู้ความจริงและนำไปวิพากษ์วิจารณ์ ทำให้เขาต้องมิมลทิน" ซึ่งต้องถูกประนามว่าเป็นร้อยโทปลอม ร้อยโทลาว

ในประเด็นของปริญญาลอมนั้นเช่นกัน เขาได้ทำการอธิบายว่าเขาได้กรอกข้อความลงในใบสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในชื่อบุคคลแต่เพียงว่าเขามีคุณวุฒิที่จบการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ ซึ่งตรงกับข้อบังคับของกฎหมายที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น ไม่ได้กรอก

ไบสมัครว่ามีคุณวุฒิปริญญาตรีแต่ประการใด และโดยแท้จริงแล้วเขาได้อธิบายว่าตัวเขาเองจบการศึกษาได้รับวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมายระหว่างประเทศมาจากมหาวิทยาลัยเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ แต่บรรดาผู้สมัครฯ คนอื่น ๆ ไม่ทราบข้อเท็จจริง เพียงแต่ทราบว่าเขาจบการศึกษาทางด้านกฎหมาย จึงพากันสรุปกันเอาเองว่าเมื่อจบการศึกษาทางด้านกฎหมาย คงจะจบจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้องที่จะทึกทักเอาเองเช่นนั้น เพราะการศึกษาทางด้านกฎหมายไม่ใช่จะมีการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพียงแห่งเดียวก็หาไม่ กรณีดังกล่าวนี้เช่นเดียวกับกรณีของการกล่าวว่าเขาเป็นร้อยโทปลอม เพราะมีการสอบถามไปผิดสถานที่แทนที่จะสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ กลับสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ย่อมเป็นธรรมดาอยู่เองที่จะไม่ปรากฏชื่อของเขาในสารบบของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และชุดครุยแสดงวิทยะฐานะที่เขาสวมใส่นั้นไม่ได้เป็นชุดครุยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แต่ประการใด หากแต่เป็นชุดครุยที่แสดงวิทยะฐานะของผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ต่างหาก

คำอธิบายดังกล่าวในการปราศรัยหาเสียงของเขา ทำให้แทนที่ชาวคราวกรณีทั้ง 2 จะเป็นผลลบต่อเขากลับกลายเป็นผลดีต่อเขา เนื่องจากประชาชนที่ได้ฟังคำปราศรัยหาเสียงของเขาเกิดความเห็นใจว่า ตัวเขานั้นถูกกลั่นแกล้ง ซึ่งเป็นนิสัยโดยทั่วไปของประชาชนที่มักจะสงสารเห็นใจผู้ที่ถูกกลั่นแกล้ง โดยที่ตัวเองไม่ได้เป็นอย่างที่ถูกกล่าวหา

4.4 กลวิธีการหาเสียง

และสิ่งที่ทำให้เขาได้คะแนนสงสารเพิ่มขึ้นอีกจากกรณีที่เขาได้วางแผนที่จะปราศรัยที่หน้าศาลากลางจังหวัดลำพูน เขาได้นำรถติดเครื่องขยายเสียงประกาศเชิญชวนให้ประชาชนไปฟังการปราศรัยหาเสียงของเขาโดยเขาได้นำเสนอหัวข้อว่า จะทำการเปิดเวทีวิพากษ์ วิจารณ์ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งไม่มีผู้สมัครฯ คนใดที่จะกล้าทำมาก่อน การเชิญชวนดังกล่าวของเขาประสบความสำเร็จอย่างคาดไม่ถึง เพราะประชาชนมาฟังการปราศรัยของเขาอย่างมากมายที่บริเวณ

สนามหญ้าหน้าศาลากลางจังหวัดลำพูน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนในสมัยนั้นคือ นายบรรลิม ภูชงคกุล ได้มีคำสั่งให้ระงับการหาเสียงครั้งนั้นของ เขาอย่างกระทันหัน ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นจึงทำให้เขาได้รับคะแนนสงสารเพิ่มมากขึ้น

นอกจากวิธีการหาเสียงดังกล่าวแล้ว เขายังได้มีวิธีการหาเสียงอีกหลายรูปแบบ โดยการหาเสียงของเขาจะมีวิธีการที่เข้าไปมีส่วนร่วมในงานพิธีต่าง ๆ ของประชาชน เช่น งานอุปสมบท งานศพ งานแต่งงาน เป็นต้น ลักษณะบุคคลิกภาพท่าทางเขาจะแสดงออกอย่างมีมโนล มักจะไหว้คนอื่นก่อนเสมอ และจะไหว้ชนทุกชั้นอย่างไม่มีกิริยาขัดเขิน รู้จักหักทายเป็นประชาชน พูดจาอย่างสนิทสนมเป็นกันเอง เป็นคนที่มีอัธยาศัยไมตรีที่ดี สิ่งหนึ่งก็คือว่าเป็นจุดเด่นของเขาในการหาเสียงคือ การที่เขาสามารถทำตนเองให้กลมกลืนกับประชาชนโดยทั่วไปได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการแต่งกายที่ส่วนใหญ่เขาจะใส่ชุดหม้อฮ่อม (เสื้อสีน้ำเงิน เป็นชุดพื้นเมืองของทางภาคเหนือ) เมื่อเวลาที่ม้งงานต่าง ๆ ของชาวบ้าน เขาจะเข้าไปช่วยทำงาน ช่วยยกของต่าง ๆ และสถานที่ที่เขา มักจะเข้าไปช่วยเสมอคือในครัว ที่ทำอาหาร ซึ่งในครัวนั้นจะเป็นที่รวมของแม่บ้านทั้งหลาย เป็นสถานที่ที่เขาสามารถใช้เป็นที่หาเสียงเพื่อที่จะได้คะแนนนิยมเพิ่มมากขึ้น

อีกประการหนึ่งที่เป็นส่วนได้เปรียบของเขานั้นคือ ในเรื่องของภาษา ซึ่งประชาชนในจังหวัดลำพูน จะพูดภาษาที่แตกต่างกัน แยกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่ม นั่นคือ กลุ่มแรกจะเป็นคนไทยที่พูดภาษาไทยกลางหรือภาษาคำเมือง กลุ่มที่สอง จะเป็นกลุ่มที่พูดภาษายอง (เป็นภาษาที่มีลักษณะคล้าย ๆ กับภาษาคำเมือง แต่จะแตกต่างกันไปในศัพท์บางคำ) กลุ่มสุดท้าย จะเป็นกลุ่มชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง ซึ่งจะใช้ภาษากระเหรี่ยง หรือที่ชาวจังหวัดลำพูนเรียกว่า พวกยาง ดังนั้นจังหวัดลำพูนจึงมีภาษาสำคัญ ๆ ที่ใช้กันอยู่ 3 ภาษา นั่นคือ ไทย ยอง และยาง ซึ่งเขาสามารถที่จะพูดภาษาได้ 2 ภาษาคือ ไทย และยอง ส่วนภาษาของยางนั้นเขาพูดได้เป็นบางคำ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนที่ทำให้เขาได้เปรียบคู่แข่งคนอื่น ๆ เพราะการที่สามารถจะพูดสื่อสารภาษาเดียวกันได้ เป็นการแสดงให้เห็นว่าตนถึงว่าเป็นพวกเดียวกัน สามารถช่วยเหลือกันได้ก่อให้เกิดความรู้สึกชาตินิยมในพวกเดียวกัน

ประการหนึ่งที่เขาใช้วิธีการที่ทำให้ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงลงคะแนนเสียงเลือกให้เขาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้นั้น เนื่องจากเขาทราบว่าชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอลี และกิ่งอำเภอทุ่งหัวช้างนั้น เป็นกลุ่มชาวเขาที่นับถือศาสนาพุทธ และเคารพศรัทธาต่อพระสงฆ์ที่ตนเองนับถือเป็นอย่างยิ่ง โดยพระสงฆ์ที่เป็นที่นับถือของชาวกระเหรี่ยงรูปสำคัญ ๆ ได้แก่ ครูบาศรีวิชัย ครูบาขาวปี และครูบาวงค์ เป็นต้น เขาได้หาเสียงว่าเขาเป็นลูกศิษย์ของพระสงฆ์ดังกล่าว ทั้งนี้เขาได้กล่าวไว้ก่อนที่ครูบาขาวปี จะถึงแก่กรรมภาพ ท่านได้สั่งเสียแก่หัวหน้าชาวเขาโดยฝากไว้กับหนานหล้าให้คอยช่วยเหลือดูแลพวกกระเหรี่ยงให้ด้วยทำให้ชาวกระเหรี่ยงที่เคารพนับถือครูบาขาวปีก็ให้ความเคารพเพื่อถือเอาด้วย เนื่องจากบรรดาชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงส่วนมากไม่ได้รับการศึกษา ไม่รู้หนังสือ ไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ วิธีการที่จะทำให้ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงสามารถลงคะแนนให้เขาได้อย่างถูกต้อง โดยใช้วิธีนำเอาดอก (ไม้ไผ่ผ่าซีก) มาตัดให้ใช้เป็นเครื่องมือในการวัดในใบลงคะแนนเสียง ซึ่งเมื่อนำไปวัดแล้วจะอยู่ในช่วงเบอร์ของเขาพอดี แต่ก่อนที่จะถึงวันเลือก เขาจะส่งบรรดาหัวคะแนน ไปสอนวิธีการให้ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง ได้รับทราบก่อนว่าวิธีที่จะลงคะแนนให้ถูกต้องนั้นจะต้องทำอย่างไรบ้าง

สำหรับกลุ่มหนุ่มสาวนั้น วิธีการที่เขาเข้าไปหาเสียงกับกลุ่มหนุ่มสาวตามหมู่บ้านต่าง ๆ โดยวิธีการที่สืบเนื่องมาจากในหมู่บ้านต่าง ๆ ของจังหวัดลำพูน จะต้องมิชุดพ้อนรำในแต่ละหมู่บ้าน เขาได้ใช้วิธีมอบชุดพ้อนรำให้แก่กลุ่มหนุ่มสาวของหมู่บ้านต่าง ๆ นอกจากนี้เขายังได้เข้าไปหาเสียงกับกลุ่มแม่บ้าน โดยนอกจากจะใช้วิธีการนุดคุย สันทนากันแล้ว ยังได้มอบเครื่องครัว อาทิเช่น จาน ชาม ช้อน หม้อ ให้กับกลุ่มแม่บ้านด้วย

วิธีการต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสู่การเป็นนักการเมืองของเขาคือช่วยนำพาให้เขาประสบความสำเร็จในการที่สามารถครองใจชาวลำพูนได้จนถูกเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดลำพูนมาโดยตลอด

กลวิธีหาเสียงอีกประการหนึ่งของเขา เรียกได้ว่าเป็นรูปแบบของการหาเสียงของเขาทีเดียว ได้แก่ การพยายามเข้าไปจับคู่กับบุคคลที่มีฐานะแต่ปราศจากชื่อเสียงในการที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกับเขา โดยในการหาเสียงแต่ละครั้งนั้น มีความ

จำเป็นต้องใช้เงินเป็นปัจจัยที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในช่วงการเลือกตั้งช่วงหลังๆ ที่ผ่านมานี้ที่ต้องมีการใช้เงินอย่างมหาศาลในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ทำให้ตัวเขาเองเนื่องจากไม่มีฐานะการเงินเพียงพอ จึงต้องอาศัยบุคคลอื่นที่มีฐานะทางการเงินเพียงพอ เพื่อนำมาช่วยเหลือกัน ในแง่ที่ว่า หนานหล้า ช่วยหาเสียงให้ โดยจะอาศัยชื่อเสียงของตัวเองเองที่เป็นที่รู้จักคุ้นเคยของประชาชน แต่บุคคลอื่นเป็นผู้ลงทุนให้ โดยใช้วิธีการหาเสียงเป็นคู่ ๆ ไป ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เขาได้รับความสำเร็จ ในการได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในการหาเสียงแต่ละครั้งนั้น เขามักจะคิดค้นคำขวัญที่สะดุดตา เป็นที่จดจำได้ง่าย ๆ ขึ้นมาเพื่อให้ประชาชนเกิดความคุ้นเคยตลอดจนเป็นที่ติดปากโดยทั่วไป ทั้งนี้ลักษณะคำขวัญดังกล่าวมักเป็นคำเชิญชวนที่ใช้ถ้อยคำกระทัดรัด อาทิ เช่น "เบอร์ดี เบอร์เด็ด เบอร์เจ็ด หนานหล้า", "ช่วยขีด ช่วยฆ่า กาให้หนานหล้า เบอร์เจ็ด", "ถ้ารักหนานหล้า จึงเลือกเบอร์เจ็ด ถ้าเกลียดหนานหล้า อย่าได้ไว้หน้า จงกากบาทเบอร์เจ็ด" เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวจะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะรักหรือเกลียดหนานหล้า อย่างไรก็ตามคำขวัญดังกล่าวจะมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนลงคะแนนเสียงให้แก่เขา

นอกจากนี้ ลักษณะการหาเสียงของเขานั้นจะมีลักษณะการหาเสียงที่ใช้จิตวิทยาเข้ามาช่วยในการหาเสียงอย่างยิ่ง โดยในการปราศรัยหาเสียงแต่ละครั้งของเขานั้น เขาจะใช้วิธีการทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกสงสาร วิธีการก็คือ เขาพยายามที่จะยกย่องคู่ต่อสู้ของเขาตลอดเวลาว่าเป็นบุคคลที่มีฐานะดีมีชาติตระกูลที่สูงส่งกว่าเขามากมายนัก เปรียบเทียบกับตัวเองแล้ว เขาเป็นเพียงลูกชาวนาที่มีฐานะยากจน ไม่สามารถที่จะไปเทียบกับบุคคลเหล่านั้นได้ เพียงแต่ว่าเขามีความจริงใจที่จะเข้ามารับใช้ประชาชนเท่านั้น ลักษณะดังกล่าวนี้เรียกได้ว่าเขามีความเข้าใจถึงลักษณะนิสัยโดยทั่ว ๆ ไปของมนุษย์ ที่ส่วนใหญ่มักจะเอาใจช่วยฝ่ายที่เสียเปรียบมากกว่าฝ่ายที่ได้เปรียบ จึงทำให้เขาสามารถเรียกคะแนนสงสารจากประชาชนได้ในบางส่วน

ลักษณะการหาเสียงอีกประการหนึ่งของเขา ได้แก่ การที่เขาสามารถแย่งชิงโอกาสในการหาเสียงได้โดยไม่ต้องใช้ทรัพย์สินในการลงทุนแต่ประการใด เหตุที่กล่าวว่าเขามีความสามารถในการแย่งชิงโอกาสในการหาเสียง เนื่องมาจากวิธีการที่เขาใช้นั้นจะมีลักษณะที่ว่าใช้

โอกาสที่บุคคลอื่นลงทุนนำสิ่งของต่าง ๆ ไปแจกประชาชน เขาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแจกนั้น ด้วยวิธีการเข้าไปเป็นผู้แจกเอง ตัวอย่างเช่น เมื่อครั้งการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อปี พ.ศ. 2518 ที่เขาต้องแข่งขันกับนายสันต์ เทพมณี นั้น ในการหาเสียงครั้งนั้น นายสันต์ เทพมณี ได้มีวิธีการหาเสียงหลายวิธี และวิธีหนึ่งคือการบริจคน้ำแข็ง เครื่องดื่ม ในงานต่าง ๆ อาทิเช่น งานศพ งานวัด และงานพิธีต่าง ๆ ที่ประชาชนขอไป ซึ่งการบริจคน้ำแข็ง เครื่องดื่ม ของนายสันต์ เทพมณีนั้นนอกเหนือจากการช่วยเหลือทางเจ้าภาพที่จัดงานแล้ว ยังเพื่อคะแนนเสียง ของตัวนายสันต์ เทพมณีเอง แต่สำหรับหนานหล้านั้นเขาได้แย่งชิงโอกาสดังกล่าวเป็นเครื่องมือ ใช้ในการหาเสียงของเขา วิธีการที่เขาปฏิบัติคือเมื่อมีงานต่าง ๆ ช้างต้นที่ นายสันต์ เทพมณี ได้นำน้ำแข็ง, เครื่องดื่มไปบริจคนั้นเขาได้ไปร่วมงานดังกล่าวด้วย และเนื่องจากเขาสามารถ หาเสียงได้ทุกสถานการณ์โดยไม่ต้องลงทุนใด ๆ นั้นเองเขาได้นำน้ำแข็ง เครื่องดื่มที่ นายสันต์ เทพมณี บริจคนำไปแจกจ่ายโดยนำใส่ถาดแล้วเป็นผู้ถือถาดน้ำแข็งดังกล่าว ไปเสิร์ฟให้กับผู้ที่ ไปร่วมงาน กล่าวได้ว่าน้ำแข็งเป็นของ นายสันต์ เทพมณี ผู้บริจคน้ำแข็งกลับกลายเป็นว่า หนานหล้าเป็นผู้ได้รับคะแนนเสียงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากภาพที่ปรากฏต่อสายตาของสาธารณชนนั้น คือ ประชาชนเห็นว่าหนานหล้าเป็นคนนำน้ำแข็งแจกจ่ายให้กับผู้ร่วมงานโดยไม่ทราบว่ามีผู้บริจคน้ำแข็งที่แท้จริงคือนายสันต์ เทพมณี แต่วิธีการดังกล่าวนี้เอง ในภายหลัง ได้มีผู้นำมาใช้กับตัวของ หนานหล้าเอง เรียกได้ว่าหนานหล้าถูกย่อนรอยโดยเมื่อครั้งการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร พ.ศ. 2529 นั้น ในการหาเสียงของหนานหล้า ได้แจกวัสดุก่อสร้าง (ให้แก่วัด) โดยที่ วัสดุก่อสร้างนั้นได้นำมาจากร้านค้าของนายมนตรี ด่านไพบูลย์ ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจผิดต่อ ประชาชนที่มองว่าผู้ที่แจกวัสดุก่อสร้างนั้นคือนายมนตรี ด่านไพบูลย์ แทนที่จะเป็นหนานหล้า และเป็น เหตุผลหนึ่งที่ทำให้หนานหล้าไม่ประสบผลสำเร็จในการลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร เมื่อครั้งสมัยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2529

ประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการที่ทำให้เขาได้รับการเลือกตั้งได้เป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายสมัย นั่นคือ การที่เขาได้อ้างความผูกพันกับสถาบันการศึกษาเก่าของ เขา นั่นคือการที่เขาเคยเป็นศิษย์เก่าของ โรงเรียนเมธีวชิกร (เป็นโรงเรียนที่ให้การศึกษาแก่

บรรดาพระภิกษุสามเณร) ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วจากประวัติในอดีตของเขานั้นจะพบว่าเขาได้ใช้ช่วงเวลาในการศึกษาที่โรงเรียนเมธีวชิกรสั้นมาก ประมาณ 2 เดือน แต่เนื่องจากโรงเรียนเมธีวชิกรเป็นสถาบันการศึกษาที่สำคัญของจังหวัดลำพูน บรรดาศิษย์เก่ามักจะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงตลอดจนบรรดาพระภิกษุที่ได้รับสมณะศักดิ์ในจังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาจากสถาบันดังกล่าว จึงทำให้เขามักอ้างความผูกพันกับโรงเรียนเมธีวชิกร เพื่อที่จะใช้เป็นฐานคะแนนเสียงให้แก่เขา ทั้งนี้เนื่องจากถึงแม้ว่าศิษย์เก่าจะเป็นพระภิกษุก็ตาม แต่บรรดาลูกศิษย์และผู้ที่ให้ความเคารพนับถือศรัทธาบรรดาพระภิกษุดังกล่าวนั้นมีเป็นจำนวนมาก เขาจึงสามารถสร้างฐานคะแนนเสียงให้แก่ตัวเอง โดยใช้ความผูกพันในลักษณะการเป็นศิษย์เก่าของสถาบันดังกล่าว

ประการต่อมากลวิธีการหาเสียงอีกประการหนึ่งที่สำคัญของเขา ได้แก่ การที่เขาสามารถสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อทำให้เขาได้มีชื่อเสียงขึ้นมาตลอดจนได้รับความสงสารเห็นใจแก่ประชาชนนับตั้งแต่การเริ่มเข้าสู่วงการเมืองในครั้งแรกของเขาที่ได้สร้างสถานการณ์ทำให้เขามีชื่อเสียงปรากฏต่อสาธารณชนไม่ว่าจะเป็นเรื่องยศร้อยโทปลอม, ปริญาปลอม ดังรายละเอียดที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น นอกจากนี้เรื่องดังกล่าวแล้ว เขามักจะสร้างสถานการณ์เพื่อเรียกร้องความสนใจและขอความสงสารจากประชาชนเสมอ วิธีการที่เขาใช้นั้นจากการสอบถามบรรดาบุคคลต่างๆ ที่เคยรับฟังการหาเสียงของเขาได้เล่าให้ฟังว่า ในการหาเสียงแต่ครั้งของหนานหล้านั้น เขามักจะแสดงให้เห็นประชาชนเห็นว่าเขาถูกกลั่นแกล้ง ใส่ร้ายด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่เป็นความจริง อาทิ เช่น เขอ้างว่าได้ถูกโจมตีจากบุคคลอื่นว่าเขาไม่ใช่คนลำพูน ไม่ใช่คนเมือง ลงเล่นการเมืองเพื่อหวังจะกอบโกยหาผลประโยชน์ ไม่มีความจริงใจ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มักเป็นสิ่งที่เขาสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเองทั้งสิ้น และสิ่งที่เขาได้กระทำดังกล่าวมักจะมีประสพผลนั้นคือ ประชาชนที่ได้รับฟังมักจะเกิดความสงสารในตัวเขาที่ถูกใส่ร้าย จึงพากันลงคะแนนเสียง เลือกเขาให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดลำพูน